

Προς:
Τα μέλη του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου
Εφετείου Θεσσαλονίκης

Θέμα: Διατήρηση ή μη της αυτοτέλειας συνεχόμενων γηπέδων που αποκτήθηκαν με διαφορετικούς τίτλους από τον ίδιο ιδιοκτήτη.

Σας γνωρίζουμε ότι, από τη συνάδελφο Θεσσαλονίκης κ.Φωτεινή Μαυρίδου-Σταφυλά τέθηκε στο Σύλλογο το ερώτημα εάν τρία (3) συνεχόμενα διαιρετά τμήματα αγροτεμαχίου που αποκτήθηκαν από τον ίδιο κύριο με διαφορετικούς τίτλους διατηρούν την αυτοτέλειά τους ή θεωρούνται ως ενιαία ιδιοκτησία.

Στο ερώτημα αυτό ο Σύλλογος απάντησε ότι, σύμφωνα με την υπ' αριθμ.430/1991 γνωμοδότηση της ολομέλειας του νομικού Συμβουλίου του Κράτους που έγινε αποδεκτή με την υπ' αριθμ.34/ 71775/3573/18-7-1991 εγκύκλιο Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ σε περίπτωση κτήσεως συνεχόμενων άρτιων οικοπέδων από τον αυτόν κύριο, με διαφορετικά συμβόλαια, τα οικόπεδα αυτά διατηρούν την αυτοτέλειά τους και ως αυτοτελή και άρτια οικόπεδα δύνανται να μεταβιβαστούν περαιτέρω, από απόψεως εφαρμογής των περί αρτιότητας των οικοπέδων διατάξεων και λοιπών πολεοδομικών τοιούτων. Περαιτέρω ο κύριος των συνεχόμενων αυτοτελών οικοπέδων δικαιούται να ζητήσει τη δόμηση του καθενός ξεχωριστά ή και τη δόμηση αυτή ως ενιαίων. Τα ανωτέρω εκτιθέμενα περί συνεχόμενων οικοπέδων ισχύουν, αναλόγως εφαρμοζόμενα και ως προς τα γήπεδα, με την ως άνω έννοιά τους, για τα οποία ωσαύτως ορίζονται όρια αρτιότητας με διοικητικές πράξεις ή ειδικής ισχύος. Προκειμένου δε περί ΖΟΕ που κυρώθηκαν με π.δ., κατ'εφαρμογή του άρ.29 του ν.1337/1983, εφόσον σε αυτές προβλέπεται η κατάτμηση της γης, το όριο αυτό δεν αφορά συνεχόμενα γήπεδα, κτηθέντα από τον αυτόν κύριο με χωριστούς τίτλους, γιατί τα γήπεδα αυτά διατηρούν την αυτοτέλειά τους, σε τόπο ώστε η χωριστή μεταβίβαση του καθενός απ'αυτά σε τρίτο πρόσωπο δεν αποτελεί απαγορευμένη από το νόμο κατάτμηση.

Επειδή το άνω θέμα είναι γενικότερου ενδιαφέροντος, σας γνωστοποιούμε την άποψη του Συλλόγου για να λάβετε γνώση και για ενιαία εφαρμογή του, και συνημμένα σας αποστέλλουμε την ως άνω εγκύκλιο του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς

Η Πρόεδρος
Ιωάννα Χρουσάλα-Μπιλίσση

Η Γεν. Γραμματέας
Πολυξένη Παρατήρα

IV. ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Μεταβίβαση ακινήτων σε συνεχόμενα άρτια οικόπεδα ή γήπεδα σε περιοχές εντός ή εκτός ρυμοτομικού σχεδίου

Εγκ.34/71775/3573/18-7-91 Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ.

Σας στέλνουμε για ενημέρωσή σας την υπ' αριθ.430/91 γνωμοδότηση της Ολομέλειας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους της οποίας την άποψη της πλειοψηφίας αποδεχόμαστε.

Σύμφωνα με την παραπάνω κρατήσασα γνώμη, σε περίπτωση κτήσεως συνεχόμενων άρτιων οικοπέδων από τον αυτόν κύριο, με διαφορετικά συμβόλαια, τα οικόπεδα αυτά διατηρούν την αυτοτέλειά τους και ως αυτοτελή και άρτια οικόπεδα δύνανται να μεταβιβασθούν περαιτέρω, από απόψεως εφαρμογής των περί αρτιότητας των οικοπέδων διατάξεων και λοιπών πολεοδομικών τοιούτων.

Περαιτέρω ο κύριος των συνεχόμενων αυτοτελών οικοπέδων δικαιούται να ζητήσει τη δόμηση του καθενός ξεχωριστά ή και τη δόμηση αυτή ως ενιαίων. Τα ανωτέρω εκτιθέμενα περί συνεχόμενων οικοπέδων ισχύουν, αναλόγως εφαρμοζόμενα και ως προς τα γήπεδα, με την ως άνω έννοιά τους, για τα οποία ωσαύτως ορίζονται όρια αρτιότητας με διοικητικές πράξεις ή ειδικής ισχύος.

Προκειμένου δε περί ζωνών οικιστικού ελέγχου (Ζ.Ο.Ε.) κηρυσσόμενων με π.δ/τα, κατ' εφαρμογή του άρθρου 29 του ν.1337/1983, εφόσον σε αυτές προβλέπεται η κατάτμηση της γης, το όριο αυτό δεν αφορά συνεχόμενα γήπεδα, κτηθέντα από τον αυτόν κύριο με χωριστούς τίτλους, γιατί τα γήπεδα αυτά διατηρούν την αυτοτέλειά τους, σε τρόπο ώστε η χωριστή μεταβίβαση του καθενός απ' αυτά σε τρίτο πρόσωπο δεν αποτελεί απαγορευμένη από το νόμο κατάτμηση.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ

Αριθμός Γνωμοδοτήσεως 430/91
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ
Συνεδρίαση 6-6-1991

Περίληψη ερωτήματος: Ερωτάται: Αν, συνεχόμενο άρτιο οικόπεδο ή γήπεδα κείμενα σε περιοχές εντός ή εκτός ρυμοτομικού σχεδίου, που έχουν περιέλθει με διαφορετικά συμβόλαια στον αυτόν κύριον ή σε

περισσότερους συγκυρίους, χάνουν την αυτοτέλεια τους και αποτελούν ένα ενιαίο οικόπεδο ή γήπεδο και συνεπώς η περαιτέρω μεταβίβαση αυτών αποτελεί κατάτμηση ενιαίου οικοπέδου ή γηπέδου, σύμφωνα με τις ισχύουσες περί αρτιότητας και λοιπές συναφείς πολεοδομικές διατάξεις ή διατηρούν την αρτιότητα τους και μπορούν να μεταβιβάζονται περαιτέρω ως αυτοτελή οικόπεδο ή γήπεδο.

Για το παραπάνω ερώτημα το Νομικό Συμβούλιο εγνωμοδότησε ως ακολούθως:

I.- Κατά το άρ. 2 του Ν. 1577/1985 (Γενικός Οικοδομικός Κανονισμός) «12. Το γήπεδο είναι η συνεχόμενη έκταση γης που αποτελεί αυτοτελές και ενιαίο ακίνητο και ανήκει σε έναν ή σε περισσότερους κυρίους εξ αδιαίρετου. 13. Οικόπεδο είναι κάθε γήπεδο που βρίσκεται μέσα στο εγκεκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο ή μέσα στα όρια Οικισμού χωρίς εγκεκριμένο σχέδιο».

II.- Κατά την κρατήσασα στην Ολομέλεια γνώμη, αποτελεσθείσα από τον Πρόεδρο Γ.Σ., τον Αντιπρόεδρο Δ.Π., τους νομικούς συμβούλους Δ.Δ., Π.Κ., Ν.Ρ., Υ.Α.Κ., Δ.Ρ., Α.Β, Β.Κ, Ρ.Α, Γ.Π, Ι.Μ, Ν.Π, Α.Σ, και Θ.Α, προς την οποία συντάχθηκαν και οι Πάρεδροι Χ.Τ, και Κ.Μ, στο ως άνω τιθέμενο ερώτημα προσήκει η απάντηση, που έχει δοθεί κατά πλειοψηφία με την υπ' αριθ.: 904/1978 γνωμοδότηση της Ολομέλειας του Ν.Σ.Κ, σχετικά με την έννοια του άρ.4 του Ν.Δ. 8/1973 «Περί Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού», περιέχοντος διατάξεις παρόμοιες με τις ως άνω εκτεθείσες. Ειδικότερα, κατά τη γνώμη αυτή οικοπεδική έκταση αποχωριζόμενη από μεγαλύτερη έκταση και περιεχόμενη σε νέον κύριον καθίσταται νέο αυτοτελές οικόπεδο.

Την αυτοτέλεια αυτού δεν επηρεάζει η κατά το χρόνο της δημιουργίας του ή μεταγενεστέρως κτήση από τον κύριο, δυνάμει άλλου παραγωγικού λόγου και δη συμβολαίου, άλλου συνεχόμενου αυτοτελούς ακινήτου, διότι τα οικόπεδο αυτά μνημονεύονται στις αρχικές πράξεις δημιουργίας τους και στις μεταγενέστερες ως ίδια και αυτοτελή ακίνητα, χωρίς να εκδηλώνεται καμμία δικαιοπρακτική βούληση για την αντιμετώπισή τους ως ενός ενιαίου και αυτοτελούς οικοπέδου, ως αυτοτελή δε ακίνητα καθίστανται αντικείμενα ιδιαιτέρων εννόμων σχέσεων και ίδια εμπράγματων δικαιωμάτων, όπως υποθήκης κ.λ.π.

Την βάσει του ιδιαιτέρου ως άνω τίτλου δημιουργία αυτοτελών οικοπέδων υποδηλώνει ο Γ.Ο.Κ./1985, όταν αναφέρεται σε αυτοτελές ενιαίο οικόπεδο, ως νομικώς αυθύπαρκτο πράγμα. Με την αντίθετη λύση, κατά την οποία τα ως άνω με χωριστούς τίτλους κτηθέντα όμορο οικόπεδα καθίστανται ένα ενιαίο και αυτοτελές οικόπεδο, επέρχεται μείωση της συναλλακτικής αξίας του καθενός οικοπέδου, το οποίο χάνει την αυτοτέλειά του και επομένως και τμήμα της αξίας του, πράγμα το οποίο, αν ήθελε ο νομοθέτης, θα το όριζε ρητά, δοθέντος ότι με τον τρόπο αυτό θίγεται ο συνταγματικά προστατευόμενος θεσμός της ιδιοκτησίας. Τυχόν δημιουργούμενα ζητήματα στις σχέσεις μεταξύ των

κυρίων των ως άνω αυτοτελών οικοπέδων μετά των κυρίων γειτονικών ακινήτων (π.χ. η τακτοποίηση ενός από τα οικόπεδα αυτά σε βάρος των γειτονικών ακινήτων) πρέπει να αντιμετωπίζονται με βάση τις αρχές της χρηστής διοίκησης ή της καλής πίστης και της απαγόρευσης της καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος, ούτως ώστε να αποτρέπεται αδικαιολόγητη βλάβη των κυρίων των γειτονικών ακινήτων.

Συνεπώς, σύμφωνα με την κρατήσασα ως άνω γνώμη, σε περίπτωση κτήσεως συνεχόμενων άρτιων οικοπέδων από τον αυτόν κύριο, με διαφορετικά συμβόλαια, τα οικόπεδα αυτά διατηρούν την αυτοτέλειά τους και ως αυτοτελή και άρτια οικόπεδα δύνανται να μεταβιβασθούν περαιτέρω, από απόψεως εφαρμογής των περί αρτιότητας των οικοπέδων διατάξεων και λοιπών πολεοδομικών τοιούτων. Περαιτέρω από τα ως άνω εκτιθέμενα πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο κύριος των συνεχόμενων αυτοτελών οικοπέδων δικαιούται να ζητήσει τη δόμηση του καθενός χωριστά ή και τη δόμηση περισσότερων συνεχόμενων οικοπέδων, εκλαμβανόμενων στην περίπτωση αυτή ως ενιαίων.

Τα ανωτέρω εκτιθέμενα περί των συνεχόμενων οικοπέδων ισχύουν, αναλόγως εφαρμοζόμενα, και ως προς τα γήπεδα, με την ως άνω έννοιά τους, για τα οποία ωσαύτως ορίζονται όρια αρτιότητας με διοικητικές πράξεις γενικής ή ειδικής ισχύος. Περαιτέρω, σύμφωνα με τα διαληφθέντα, πρέπει να γίνει δεκτό, κατά την κρατήσασα γνώμη της Ολομέλειας του Ν.Σ.Κ., προκειμένου περί ζωνών οικιστικού ελέγχου (Ζ.Ο.Ε.), κηρυσσομένων με Π. Δ/τα, κατ' εφαρμογή του άρ. 29 του Ν.1337/1983, ότι εφόσον σε αυτές προβλέπεται όριο εμβαδού, κάτω από το οποίο δεν επιτρέπεται η κατάτμηση της γης, το όριο αυτό δεν αφορά συνεχόμενα γήπεδα, κτηθέντα από τον αυτόν κύριο με χωριστούς τίτλους, γιατί τα γήπεδα αυτά διατηρούν την αυτοτέλειά τους, σε τρόπο ώστε η περαιτέρω χωριστή μεταβίβαση του καθενός απ' αυτά σε τρίτο πρόσωπο δεν αποτελεί απαγορευμένη από το νόμο κατάτμηση.

III. Κατά τη γνώμη όμως της μειοψηφίας, υποστηριζόμενη από τον Αντιπρόεδρο Σ. Κωσταρόπουλο και από τους νομικούς συμβούλους Ε. Σαρακηνό, Α. Πα-παντωνόπουλο, Λ. Παπίδα, Μ. Βεκρή, Ε. Κορουγένη και Κ. Παπακώστα, που αποδίδει την μειοψηφήσασα γνώμη στην ως άνω υπ' αρ. 904/1978 γνωμοδότηση της Ολομέλειας του Ν.Σ.Κ., από τις ως άνω διατάξεις του άρ. 2 του Γ.Ο.Κ./1985 προκύπτει ότι η ενότητα του οικοπέδου απορρέει από το ότι τούτο ανήκει σε ένα κύριο ή σε περισσότερους συγκυρίους εξ αδιαιρέτου κατά τα αυτά ιδανικά μερίδια σε όλη την έκτασή του, η αυτοτέλεια δε αυτού θεμελιώνεται στο ότι το ακίνητο έχει ιδιαίτερη υπόσταση και λειτουργικότητα έναντι των ομόρων οικοπέδων.

Από τα ανωτέρω καταφαίνεται ότι, εφόσον ο νόμος δεν διακρίνει, ο τρόπος της κτήσης της κυριότητας του ακινήτου κατά τις διατάξεις του αστικού δικαίου και μάλιστα το αν το οικόπεδο αποκτήθηκε από τον ίδιο ιδιοκτήτη με ένα ή περισσότερους τίτλους, δεν διαφοροποιεί την από

πολεοδομικής απόψεως κατάσταση αυτού και περαιτέρω ότι οι πολεοδομικές συνέπειες από την απόκτηση κατά κυριότητα συνεχόμενων εκτάσεων ή από την κατάτμηση ενιαίου ακινήτου προβλέπονται από τις ως άνω αναγκαστικού δικαίου διατάξεις της πολεοδομικής νομοθεσίας και δεν επηρεάζονται από τις δηλώσεις των ενδιαφερομένων, ως προς την ύπαρξη ενός ή περισσοτέρων οικοπέδων ή ως προς την κατάτμηση αυτών, εφόσον οι δηλώσεις αυτές δεν μεταβάλλουν το περιεχόμενο και την έκταση της κυριότητας, ως εμπράγματος δικαιώματος.

Εξάλλου, οι διατάξεις περί της κατά παρέκκλιση αρτιότητας των οικοπέδων αποτελούν μέτρο εξαιρετικού και μεταβατικού χαρακτήρα, που προβλέπεται για ανοικοδόμηση οικοπέδων, που έχουν μειωμένο εμβαδόν και πρόσωπο έναντι των κατά τη νεωτέρα αντίληψη του νομοθέτη απαιτούμενων, ενόψει των υφιστάμενων πολεοδομικών αναγκών, για την αρτιότητα των οικοπέδων (Σ.τ.Ε. 2846/1984). Κατόπιν των ανωτέρω και των ρητών επιταγών του συντακτικού νομοθέτη (άρ. 24 παρ. 2 του Συντάγματος), κατά τις οποίες η πολεοδόμηση και επέκταση των πόλεων τελεί υπό τη ρυθμιστική αρμοδιότητα και τον έλεγχο του κράτους με σκοπό την εξυπηρέτηση της λειτουργικότητας και αναπτύξεως των οικισμών και της εξασφάλισης καλύτερων δυνατών όρων διαβίωσης, οι οποίοι προδήλως επιτυγχάνονται με τη δημιουργία μεγάλων κατά το δυνατόν οικοπέδων, εχόντων τα εκάστοτε προβλεπόμενα για πολεοδομικούς λόγους κανονικά όρια αρτιότητας, η ως άνω μειωθηφόρα γνώμη δέχεται, σε σχέση με το τιθέμενο ερώτημα, ότι, όταν τα συνεχόμενα άρτια οικόπεδα έχουν περιέλθει στον αυτόν κύριον ή σε πλείονες εξ αδιαίρετου συγκυρίου με διαφορετικά συμβόλεια, αποτελούν ένα οικόπεδο, διότι συνιστούν συνεχόμενη έκταση γης, που ανήκει στον αυτόν κύριο και διακρίνεται από το όμορο ακίνητο, το ανήκοντο σε άλλους κυρίους και συνεπώς η μεταβίβαση αυτών χωριστά προς τρίτους αποτελεί κατάτμηση ενιαίου ακινήτου από απόψεως της εφαρμογής της πολεοδομικής νομοθεσίας. Με την αντίθετη γνώμη επέρχεται διαιώνιση της κατά παρέκκλιση αρτιότητας, η οποία δεν είναι σύμφωνη με τη βούληση του νομοθέτη.

Ειδικότερα, αν το ως άνω όμορο οικόπεδο είναι κατά παρέκκλιση άρτια, το οικόπεδο που δημιουργείται είναι άρτιο κατά παρέκκλιση ή κατά τον κανόνα (αν υπερβαίνει το όριο της κανονικής αρτιότητας), αλλά η κατάτμηση αυτού δημιουργεί μη άρτια οικόπεδα, αφού κατά το χρόνο αυτής δεν επιτρέπεται η δημιουργία κατά παρέκκλιση αρτίων οικοπέδων. Καθίσταται πρόδηλο ότι στην παραπάνω περίπτωση δεν υφίσταται κλονισμός της σχέσης εμπιστοσύνης του πολίτη προς την έννομη τάξη, που θα υπήρχε αν δεν θεσπιζόταν η κατά παρέκκλιση αρτιότητα, αφού ο αποκτών το δεύτερο όμορο οικόπεδο τελεί εν γνώσει των ως άνω πολεοδομικών συνεπειών της κτήσης αυτού.

Η ως άνω άποψη της μειοψηφίας είναι σύμφωνη με την πρόσφατη νομολογία του Σ.τ.Ε., που έκρινε για την ενότητα του οικοπέδου κατά την εφαρμογή διαφόρων πολεοδομικών διατάξεων. Ειδικά το Σ.τ.Ε. με την υπ' αριθ:46/1990 απόφασή του δέχεται ότι δεν είναι τυφλό (στερούμενο προσώπου σε οδό) οικόπεδο περιελθόν στο κύριο δυνάμει συμβολαίου, αφού στον ίδιο κύριο είχε περιέλθει με άλλο συμβόλαιο συνεχόμενη έκταση γης, έχουσα πρόσωπο σε οδό, δοθέντος ότι έτσι ο κύριος έχει στην κυριότητα ένα ενιαίο οικόπεδο, που έχει πρόσωπο σε οδό και όχι δύο αυτοτελή οικόπεδα. Ανάλογο συμπέρασμα προκύπτει και από την υπ' αριθ.:4895/1988 απόφαση του Σ.τ.Ε., η οποία δέχτηκε ότι δύο συνεχόμενα ακίνητα, περιελθόντα στον αυτόν ιδιοκτήτη με διαφορετικά συμβόλαια, δεν αποτελούν ενιαίο οικόπεδο εκ του ότι όμως δεν είχαν κοινή γραμμή επαφής, όπως απαιτούσε το εφαρμοστέο εν προκειμένω άρ. 4 παρ. 1 του Γ.Ο.Κ./1973, (όπως είχε αντικατασταθεί με το άρ. 1 του Ν. 205/1984), αντίστοιχο προς τα άρ. 2 παρ. 12, 13 του ισχύοντος Γ.Ο.Κ./1985, το οποίο δεν απαιτεί τέτοιο προϋπόθεση (πρβλ. και απόφαση 1314/1955 Σ.τ.Ε., προκειμένου για τακτοποίηση συνεχόμενων οικοπέδων, ανηκόντων στον αυτόν κύριον, ως και 4257/1979 απ. Σ.τ.Ε., που αφορά συνένωση περισσότερων μη αρτίων οικοπέδων).

Η ως άνω άποψη εναρμονίζεται κατά τη μειοψηφούσα γνώμη προς τις λοιπές διατάξεις της πολεοδομικής νομοθεσίας. Έτσι, μεταξύ άλλων, α) αποφεύγεται το δυσμενές για όλους τους ενδιαφερομένους μέτρο της προσκύρωσης μη αρτίου ακινήτου σε ιδιοκτησία τρίτου ή η σε βάρος της γειτονικής ιδιοκτησίας αρτιοποίηση ακινήτου κατά το άρ. 3 παρ. 3 του Ν. 690/1948, όταν τούτο συνέχεται με ιδιοκτησία του ίδιου κυρίου με την οποία μπορεί να αποτελέσει άρτιο οικόπεδο, β) δεν πλήττεται κατά το άρ. 2 του Ν. 690/1948 η μεταβίβαση της κυριότητας μη αρτίας οικοπεδικής έκτασης προς τον κύριο ομόρου ακινήτου, για την επαύξηση τούτου, εφόσον η έκταση αυτή αποτελεί με το όμορο ακίνητο ένα ενιαίο οικόπεδο, γ) σε περίπτωση που προβλέπεται από τη νομοθεσία η ανέγερση ενός μόνο κτιρίου σε ένα οικόπεδο, αποτρέπεται η κατάτμηση αυτού και η μεταβίβαση του κατά τμήματα προς τον αυτόν κύριον, αντί της μεταβίβασής του ως ενιαίου, με σκοπό την καταστρατήγηση του σκοπού του νόμου.

Η ανωτέρω γνώμη της μειοψηφίας αφορά τόσο στο οικόπεδο όσο και στο γήπεδο. Ειδικότερα, καθόσον αφορά την κατάτμηση ακινήτων ευρισκόμενα μέσα σε ζώνες οικιστικού ελέγχου, που προβλέπουν ελάχιστο όριο κατάτμησης της γης, παρατηρείται ότι ο περιορισμός αυτός δικαιολογείται ενόψει του άρ. 24 παρ. 2 του Συντάγματος από σπουδαίους πολεοδομικούς λόγους και ειδικότερα από την ανάγκη να αποτραπεί ο κατακερματισμός της γης και η ανάπτυξη πυκνής και άναρχης δόμησης, ως και να προστατευθεί το περιβάλλον (βλ. Σ.τ.Ε. 1029/1985). Συνεπώς κατά τη μειοψηφούσα γνώμη ο ως άνω

περιορισμός αφορά κάθε ενιαίο και αυτοτελές ακίνητο ενός ή περισσοτέρων συγκυριών, όπως αυτό υφίσταται κατά τον χρόνο θέσπισης του εν λόγω περιορισμού, ανεξάρτητα από το αν το ακίνητο αποκτήθηκε από τον κύριο του με ένα ή περισσότερους τίτλους ιδιοκτησίας, εκτός βεβαίως αν το αντίθετο προκύπτει από το οικείο Π. Δ/γμα.

Ο Εισηγητής Νομικός Σύμβουλος
Ευτύχιος Κορουγένης